

Kohtuasi C-498/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

29. september 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Rechtbank Midden-Nederland (Kesk-Madalmaade esimese astme kantonikohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

2. september 2020

Hageja:

ZK JM õigusjärglasena, BMA Nederland BV pankrotihaldur

Kostja:

BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Kolmanda isikuna nõude esitaja:

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Põhikohtuasja ese

Pankrotihaldur palub tuvastada, et BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG (edaspidi „BMA AG“) rikkus hoolsuskohustust oma 2. astme tütarettevõtja, maksejõuetu äriühingu BMA Nederland B. V. (edaspidi „BMA NL“) kõikide võlausaldajate suhtes, tegutses seega õigusvastaselt ning vastutab kõikidele võlausaldajatele tekitatud kahju eest. Lisaks palub ta tuvastada, et BMA AG on kohustatud tasuma BMA NL-i pankrotivarasse kõikide võlausaldajate kasuks summa, mis vastab BMA NL-i vastu kõikide võlausaldajate esitatud nõuete ebatõenäoliselt laekuvale osale.

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland (edaspidi „Stichting“) palub tuvastada, et BMA AG tegutses õigusvastaselt i) BMA NL-i kõikide pankrotivõlausaldajate suhtes või ii) võlausaldajate suhtes, kes uskusid, et

BMA NL täidab nende suhtes võetud kohustused, sest BMA AG annab selleks BMA NL-i käsutusse asjakohase finantseeringu, või iii) võlausaldajate suhtes, kes oleks saanud võtta meetmeid, et takistada BMA NL-i vastu suunatud nõuete rahuldamata jätmist, kui neid oleks enne BMA AG poolt edasise finantseerimise lõpetamist sellest teavitatud. Stichting palub kolmanda isikuna kohustada BMA AG-d rahuldama esimesel nõudmisel BMA NL-i iga võlausaldaja nõue täies ulatuses (koos intressidega).

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

Küsimus 1

a) Kas väljendit „selle paiga [...], kus kahju tekitanud juhtum on toimunud“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (uuesti sõnastatud) (ELT 2012, L 351, lk 1, edaspidi „Brüssel Ia määrus“) artikli 7 punktis 2 tuleb tõlgendada nii, et „kahju põhjustanud sündmuse kohaks“ (kahju toimumise koht) on selle äriühingu asukoht, mis ei suuda oma võlausaldajate nõudeid rahuldada, kui nende laekumise ebatõenäolisus põhineb sellel, et selle äriühingu 2. astme emaettevõtja rikkus oma hoolsuskohustust nende võlausaldajate suhtes?

b) Kas väljendit „selle paiga [...], kus kahju tekitanud juhtum on toimunud“ Brüssel Ia määruse artikli 7 punktis 2 tuleb tõlgendada nii, et „kahju tekkimise kohaks“ (kahju tekkimise koht) on selle äriühingu asukoht, mis ei suuda oma võlausaldajate nõudeid rahuldada, kui nende laekumise ebatõenäolisus põhineb sellel, et selle äriühingu 2. astme emaettevõtja rikkus oma hoolsuskohustust nende võlausaldajate suhtes?

c) Kas on vajalik täiendavate asjaolude esinemine, mis õigustaks selle äriühingu, mis ei paku nõuete rahuldamise võimalust, asukohajärgse kohtu pädevust, ja kui ja, siis milliste?

d) Kas asjaolu, et äriühingu, mis ei suuda oma võlausaldajate nõudeid rahuldada, Madalmaade pankrotihaldur esitas oma seadusest tuleneva ülesande raames realiseerida pankrotivara ja kõikide võlausaldajate kasuks (kuid mitte nende nimel) õigusvastaselt tekitatud kahju hüvitamise hagi, on oluline Brüssel Ia määruse artikli 7 punkti 2 järgi pädeva kohtu kindlakstegemisel? Selline hagi toob kaasa olukorra, kus ei kontrollita üksikute võlausaldajate individuaalset olukorda ning kolmas isik, kelle vastu hagi on esitatud, ei saa pankrotihalduri suhtes

kasutada kõiki kaitsevahendeid, mida ta oleks saanud kasutada üksikute võlausaldajate suhtes.

e) Kas asjaolu, et ühe osa võlausaldajatest, kelle kasuks pankrotihaldur hagi esitab, elukoht ei ole Euroopa Liidus, on oluline Brüssel Ia määruse artikli 7 punkti 2 järgi pädeva kohtu kindlakstegemisel?

Küsimus 2

Kas küsimusele 2 tuleks vastata teisiti, kui tegemist on sihtasutuse poolt esitatava hagiga, mille eesmärgiks on esindada küsimuse 1 tähenduses kahju kannatanud võlausaldajate kollektiivseid huve? Selline kollektiivhagi toob kaasa olukorra, kus vastavas menetluses ei tuvastata, a) kus on nende võlausaldajate elukoht, b) millistel erilistel asjaoludel tekkisid vastavate võlausaldajate nõuded äriühingu vastu ja c) kas konkreetsete võlausaldajate suhtes kehtib hoolsuskohustus eelnevalt nimetatud tähenduses ja kas seda rikuti.

Küsimus 3

Kas Brüssel Ia määruse artikli 8 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasja menetlev kohus, tühistades oma otsuse, millega ta kuulutas end selles menetluses pädevaks, kaotab automaatselt oma pädevuse kolmandate isikute iseseisva nõudega hagi menetlemiseks?

Küsimus 4

a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007, lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (ELT 2007, L 199, lk 40, edaspidi „Rooma II määrus“) artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et „riik, kus kahju tekib“ on riik, kus on selle äriühingu asukoht, mis ei suuda hüvitada kahju, mida selle äriühingu võlausaldajatele tekitati eelnevalt nimetatud hoolsuskohustuse rikkumise tõttu?

b) Kas asjaolu, et hagrid esitasid pankrotihaldur oma seadusest tuleneva ülesande raames realiseerida pankrotivara ja kollektiivsete huvide esindaja kõikide võlausaldajate kasuks (kuid mitte nende nimel), on oluline selle riigi kindlakstegemisel?

c) Kas asjaolu, et ühe osa võlausaldajatest elukoht ei ole Euroopa Liidu territooriumil, on oluline selle riigi kindlakstegemisel?

d) Kas asjaolu, et Madalmaade maksejõuetu äriühingu ja tema 2. astme emaettevõtja vahel olid sõlmitud finantseerimiskokkulepped, milles oli kohtualluvuse kokkuleppega kindlaks määratud Saksamaa kohtute pädevus ja kuulutatud kohaldatavaks Saksamaa õigus, toob kaasa olukorra, kus BMA AG väidetav kahju õigusvastane tekitamine vastavalt Rooma II määruse artikli 4 lõikele 3 on ilmselgelt tihedamalt seotud mõne muu riigiga kui Madalmaad?

Viidatud liidu õigusnormid

Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT 2000, L 160, lk 1, ELT eriväljaanne 19/01 lk 191, edaspidi „maksejõuetuse määrus“): artikkel 3

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (ELT 2007, L 199, lk 40, edaspidi „Rooma II määrus“): artikkel 4

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1, edaspidi „Brüssel Ia määrus“): artikli 7 punkt 2, artikli 8 punktid 1 ja 2

Euroopa Kohtu 18. juuli 2013. aasta otsus ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490 (edaspidi „kohtuotsus ÖFAB“), 21. mai 2015. aasta otsus CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335 (edaspidi „kohtuotsus CDC“) ja 6. veebruari 2019. aasta otsus NK, C-535/17, EU:C:2019:96 (edaspidi „kohtuotsus NK“)

Viidatud riigisisised õigusnormid

Burgerlijk Wetboek (Madalmaade tsiviilseadustik, edaspidi „BW“)

BW artikli 3: 305a lõikes 1 on sätestatud:

„1. Täieliku teovõimega sihtasutus või ühendus võib esitada hagi, mille eesmärgiks on teiste isikute samaliigiliste huvide kaitsmine, kui ta esindab neid huve oma põhikirja alusel.“

Pankrotihalduri õigus esitada niinimetatud Peeters/Gatzen-hagi

Hoge Raad'i (Madalmaade kõrgeim kohus) 14. jaanuari 1983. aasta otsuses Peeters/Gatzen, NL:HR:1983:AG4521, otsustati esmakordselt, et pankrotihaldur võib esitada õigusvastaselt tekitatud kahju hüvitamise nõude pankrotivõlgniku võlausaldajatele kahju tekitamises osalenud kolmanda isiku suhtes, isegi kui pankrotivõlgnikul endal ei olnud õigust sellist nõuet esitada. Kui pankrotihaldur esitab sellise Peeters/Gatzen-hagi, esindab ta kõikide võlausaldajate huve. Ta esitab hagi nende huvides ja saadu kantakse pankrotivara hulka.

Põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Madalmaade äriühing BMA NL oli spetsialiseerunud toiduainetetööstuse seadmete tootmisele ja müümisele. Selle äriühingu ainuke osanik oli BMA Groep B. V. (edaspidi „BMA Groep“), mis omakorda kuulus 100%-liselt Saksamaa äriühingule BMA AG. BMA Groep'i pädevusse kuulus BMA NL-i tegevjuhi ametisse nimetamine ja ametist vabastamine. Teatud ajavahemike

jooksul olid BMA AG töötajad nimetatud BMA NL-i põhikirjajärgseteks tegevjuhtideks. BMA NL-i tegevjuhtkonna oluliste otsuste ja toimingute puhul kehtis kohustus kooskõlastada need BMA Groep'iga, mis omakorda võttis kooskõlastuse BMA AG-lt.

- 2 Aastatel 2004–2011 andis BMA AG BMA NL-le laenu ühtekokku 38 miljonit eurot. Finantseerimine toimus pangaarve kaudu, mis kuulus BMA NL-le Deutsche Bank Nederland B. V-s. Lisaks käendas BMA AG ka BMA NL-i võlgu ning tegi tema kasuks kapitalimakseid.
- 3 Kui BMA AG lõpetas finantsilise toetamise 2012. aasta alguses, taotles BMA NL maksejõuetusmenetluse algatamist. 3. aprillil 2012 kuulutati välja BMA NL pankrot. Pankrotivarast ei piisa kõikide võlausaldajate nõuete (täielikuks) rahuldamiseks. 71% esialgu lubatavaks tunnustatud tagamata nõuete kogusummast kuulub Saksamaa võlausaldajatele, esmajoones BMA AG-le ja teistele Saksamaal asuvatele äriühingutele, mis kuuluvad BMA AG kontserni. Teised rahuldamata nõuetega võlausaldajad asuvad erinevates riikides: Madalmaades, teistes Euroopa Liidu liikmesriikides ja riikides väljaspool Euroopa Liitu.
- 4 Pankrotihaldur esitas eelotsusetaotluse esitanud kohtule kõikide võlausaldajate huvides BMA AG vastu Peeters/Gatzen-hagi. 23. mai 2018. aasta otsusega kuulutas eelotsusetaotluse esitanud kohus end maksejõuetuse määruse artikli 3 järgi pädevaks tegema otsuse selle hagi suhtes.
- 5 21. juunil 2016 asutati Stichting, mille eesmärgiks oli esindada BMA NL-i võlausaldajate huve, kes olid BMA AG käitumise tulemusena kahju kannatanud. Stichting sõlmis ühinemislepingud enam kui 50 võlausaldajaga, kelle nõuded kokku moodustasid umbes 40% BMA AG-ga mitteseotud võlausaldajate kõikidest lubatavaks tunnustatud tagamata nõuetest.
- 6 15. augustil 2018 esitas Stichting eelotsusetaotluse esitanud kohtule taotluse iseseisva nõude esitamise lubamiseks pankrotihalduri ja BMA AG vahel toimivas menetluses. Eelotsusetaotluse esitanud kohus rahuldas 30. jaanuari 2019. aasta otsusega taotluse ja kuulutas end vastavalt Brüssel Ia määruse artikli 8 punktile 2 pädevaks menetlema kolmandate isikute iseseisva nõudega hagi. Viidatud sätte kohaselt võib kostja vastu suunatud kolmandate isikute iseseisva nõudega hagi esitada põhihagi menetlevasse kohtusse.
- 7 BMA AG palus eelotsuse esitanud kohtul kontrollida 23. mai 2018. aasta ja 30. jaanuari 2019. aasta kohtuotsuseid 6. veebruari 2019. aasta kohtuotsuse NK valguses. Viidatud kohtuotsuses märkis Euroopa Kohus, et pankrotihalduri esitatud Peeters/Gatzen-hagi ei kuulu maksejõuetuse määruse kohaldamisalasse, vaid pigem Brüssel Ia määruse (või sellele eelnenud määruse) kohaldamisalasse. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et sel põhjusel ei saa tõepoolest kehtima jääda tema 23. mail 2018 tehtud lahend, kuid esitab küsimuse, kas ta peab kuulutama end mittepädevaks või kas Brüssel Ia määrusest saaks tuletada alternatiivse kohtualluvuse.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

Üldist

- 8 Nii pankrotihaldur kui ka Stichting leiavad, et BMA AG tegutses õigusvastaselt BMA NL-i kõikide või osade võlausaldajate suhtes. Sellega seondult märgib pankrotihaldur, et BMA AG lõi ja pidas ülal kõrge riskiga finantskonstruktsiooni, mis tõi kaasa BMA NL-i alakapitaliseerituse ja selle omakapitali vähenemise. BMA AG tekitas võlausaldajates vale ettekujutuse, et nende 2. astme tütarettevõtja BMA NL on krediivõimeline, mistõttu see sai võtta veelgi rohkem võlgu.
- 9 Pärast aastaid kestnud piiramatut likviidsustoetust lõpetas BMA AG äkki BMA NL-i finantseerimise, mille tagajärjeks oli paratamatult BMA NL-i maksejõuetus. Ta ei arvestanud BMA NL-i kõikide võlausaldajate huvidega ei finantskonstruktsiooni alguses ega selle jätkamisel või lõpetamisel. Seetõttu rikkus ta hooldsuskohustust, mis tal oli nende võlausaldajate suhtes, kuna ta oli BMA NL-ga tihedalt seotud ja omas potentsiaalset sekkumisvõimalust. Tal olid nimelt põhjalikud teadmised ja kontroll BMA NL-i ettevõtte (finants)poliitika ja tehingute üle.
- 10 Ka Stichting viitab asjaolule, et võlausaldajad uskusid, et BMA NL täidab nende suhtes olevaid kohustusi, kuna BMA AG võimaldas selleks (ka tulevikus) vastavat finantseeringut. Finantseerimise äkilise lõpetamise tagajärjel 2. astme emaettevõtja poolt ei saanud võlausaldajad võtta õigeaegselt meetmeid, et takistada oma nõuete rahuldamata jätmist selle Madalamaade äriühingu vastu.
- 11 Stichting'i ja pankrotihalduri hagide alus on ühesugune. Pankrotihalduri arvates peaks BMA AG maksma kahjuhüvitise BMA NL-i võlausaldajatele tasumata võlgade ulatuses aga BMA NL pankrotivarasse, samas kui Stichting'i käsitluse kohaselt tuleks nimetatud kahjuhüvitis tasuda otse puudutatud võlausaldajatele. Stichting'i esitatud hagi on kollektiivhagi BW artikli 3: 305a tähenduses.
- 12 Lisaks on pooltel erinev seisukoht seoses Brüssel Ia määruse artikli 7 punkti 2 kohaldamisega. Selle sätte kohaselt võib isiku vastu esitada hagi lepinguvälise kahju puhul selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud. Selle koha all on mõeldud nii kohta, kus kahju saabus (kahju tekkimise koht) kui ka kohta, kus leidis aset sündmus, mis on kahjuga põhjuslikult seotud (kahju toimumise koht).
- 13 Pankrotihaldur ja BMA AG on eriarvamusel ka küsimuses, millise riigi õigust tuleks vastavalt Rooma II määruse artikli 4 lõikele 1 kohaldada. Nimetatud sätte kohaselt kohaldatakse kahju õigusvastasest tekitamisest tuleneva lepinguvälise võlasuhte suhtes selle riigi õigust, kus kahju tekib (kahju tekkimise koht), olenemata sellest, millises riigis kahju põhjustanud sündmus (kahju toimumise koht) aset leidis või ilmnisid nimetatud sündmuse kaudsed tagajärjed.

Pankrotihalduri argumendid Madalmaade kohtute pädevuse ja kohaldatava õiguse kohta

- 14 Pankrotihaldur väidab, et Brüssel Ia määruse artikli 7 punkti 2 kohaselt on tema nõuete osas pädevad otsust tegema Madalmaade kohtud. Ta märgib viitega kohtuotsusele ÖFAB, et kahju toimumise koht asub Madalmaades. BMA AG õigusvastase tegevuse tuumaks on nimelt BMA NL-i struktuurilise alakapitaliseerituse loomine ja alal hoidmine. See toiming leidis aset Madalmaades, sest BMA NL-i põhikirjakohane asukoht oli Madalmaades ja ta tegeles oma äritegevusega selles riigis ning tema nõrgestatud kapitali asukohaks tuleb lugeda seda riiki.
- 15 Pankrotihalduri arvates tuleb Madalmaid käsitada ka kahju tekkimise kohana, kuna kõikidele võlausaldajatele osaks saanud esialgne kahju saabus Madalmaades. See esialgne kahju vastab nimelt BMA NL-i kapitali vähenemisele, mille tulemusena on tõenäosus nõuete rahuldamiseks pankrotivara arvelt väiksem. Üksikute võlausaldajate lõplik kahju on põhjustatud sellest. Asjaolu, et kahju tekkimise koht asub Madalmaades, ei ole pankrotihalduri käsitluse kohaselt mitte ainult põhjus, miks Madalmaade kohtud tuleb lugeda pädevaks tema nõuete üle otsustamisel, vaid toob kaasa ka Madalmaade õiguse kohaldamise.

BMA AG argumendid Madalmaade kohtute pädevuse ja kohaldatava õiguse kohta

- 16 BMA AG leiab, et pankrotihalduri ja Stichting'i nõuete üle otsustamise pädevus ei ole mitte Madalmaade, vaid Saksamaa kohtutel. Üldreeglit, mille kohaselt pädevaks kohtuks on kostja elukohajärgne kohus, tuleb kohaldada kitsalt. Lisaks sellele tuleb määrata nõude üle otsuse tegemise pädevus iga nõude puhul eraldi ja mitte nõuete kogumi puhul nagu seda tehakse Peeters/Gatzen-hagi või kollektiivhagi puhul.
- 17 BMA AG käsitluse kohaselt ei saa Madalmaid vaadelda kahju tekkimise kohana ega ka kahju toimumise kohana. Kahju toimumise koht ei asu Madalmaades, sest BMA AG tegi kõik väidetavad toimingud Saksamaal, kus on tema asukoht. Lisaks on suurem osa (71%) BMA NL-i võlgadest seotud Saksamaal asuvate võlausaldajatega. Madalmaad ei tule kõne alla ka kahju tekkimise kohana, sest tegemist on puhtalt finantskahjuga, mida ei saa täiendavate asjaolude puudumise tõttu paigutada BMA NL-i vara asukoha kohta.
- 18 BMA AG on seisukohal, et kohaldamisele kuulub Saksamaa õigus, sest ta käsitab Saksamaad kahju tekkimise kohana.

Stichting'i argumendid Madalmaade kohtute pädevuse ja kohaldatava õiguse kohta

- 19 Stichting ei esitanud oma arvamust kohaldatava õiguse suhtes. Pädevuse küsimuse kohta leiab ta, et tema nõuete suhtes otsuse tegemiseks on pädevad Madalmaade kohtud. Kui eelotsusetaotluse esitanud kohus loetakse mittepädevaks

pankrotihalduri nõuete lahendamisel, ei tähenda see veel seda, et tal puuduks pädevus ka tema kui kolmanda isikuna nõuete esitaja nõuete lahendamisel. Liikmesriigi menetlusõiguse sätete kohaselt on kohus nimelt põhimõtteliselt seotud lõplike lahenditega nagu Stichting'ile loa andmine kolmanda isikuna nõude esitamiseks vastavalt Brüssel Ia määruse artikli 8 punktile 2.

- 20 Madalmaade kohtute pädevus võib tugineda Stichting'i arvates käesoleval juhul ka Brüssel Ia määruse artikli 8 punktile 1, sest (Madalmaades asuva) pankrotihalduri hagide edukus sõltub Stichting'i poolt BMA AG vastu esitatud nõuete põhjendatusest või põhjendamatuses. Seetõttu on tegemist mõlema hagi piisavalt tiheda seotusega.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 21 Põhikohtuasjas ei saa niisama tuvastada, kus asuvad kahju tekkimise koht ja kahju toimumise koht. Kahju tekkimise koht on kahju toimumise koha kõrval oluline selleks, et määratleda, milline kohus on pädev menetlema õigusvastaselt tekitatud kahju nõuet. Lisaks on kahju tekkimise koht üldiselt otsustava tähendusega lepinguvälise kahju puhul kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel.
- 22 Mis puudutab kahju toimumise kohta, siis heidetakse BMA AG-le ette, et ta rikkus hoolsuskohustust kõikide võlausaldajate suhtes. Talle tegelikult etteheidetav tegu seisnes tema Madalmaades asuva 2. astme tütarettevõtja (pankrotihalduri hinnangul kõrge riskiga) finantseerimise alustamises ja jätkamises, finantseerimise lõpetamises ja sellest 2. astme tütarettevõtja võlausaldajate õigeaegselt teavitamata jätmises. Kui võtta kahju toimumise koha määratlemisel aluseks koht, kus võeti vastu otsused BMA AG poolt valitud finantseerimise vormi alustamise, jätkamise ja lõpetamise kohta, siis tundub, et Saksamaad tuleks käsitada kahju toimumise kohana. Nimelt on tegemist otsustega, mille BMA AG juhatus võttis vastu oma Saksamaa peakontoris.
- 23 Seevastu Euroopa Kohus leidis kohtuotsuses ÖFAB võrreldava juhtumi puhul, kus äriühingu võlausaldajatele oli tekkinud kahju, sest selle äriühingu osanik oli lasknud äriühingul oma äritegevust jätkata, kuigi kõne all oli alakapitaliseeritus, et kahju põhjustanud sündmuse kohaks on koht, millega on seotud äriühingu tegevus ja selle tegevusega kaasnev finantsseisund.
- 24 Kohtuvaidluses, milles tehti kohtuotsus ÖFAB, oli tegemist kostja poolt kontrollikohustuse väidetava täitmata jätmisega äriühingu suhtes, mida oleks pidanud kontrollima äriühingu asukohajärgselt. Käesoleval juhul ei ole aga kahju põhjustanud sündmuse asukohta nii lihtne tuvastada. Tegemist on nimelt erinevate aluseks olevate etteheidetega, millest igauks viitab toimingutele erinevates liikmesriikides. Olenevalt etteheitest võib väita, et kahju toimumise koht asub Saksamaal, Madalmaades või riikides, kus on võlausaldajate asukoht.
- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates on samuti nagu asjas, milles tehti kohtuotsus ÖFAB, olemas tihe side põhikohtuasja hagi ja (käesoleval juhul)

Madalmaade kohtute vahel, kuna kahju seisneb selles, et ebatõenäoliselt laekuvateks nõueteks on Madalmaade äriühingu võlausaldajate nõuded. Madalmaade kohtud saavad kõige paremini hinnata, millised tagajärjed on Saksamaa 2. astme emaettevõtja käitumisel Madalmaade äriühingule, kuna BMA NL osutas võlausaldajatele osutatud põhiteenust (toiduainetetööstuse seadmete tootmine) Madalmaades ja Madalmaades asuval pankrotihalduril on olemas teave selle äriühingu finantsseisundi ja võlausaldajate nõuete kohta.

- 26 Põhikohtuasja erisus seisneb selles, et nõudeid ei pannud maksuma vastavad kahju kannatanud isikud, vaid pankrotihaldur kannatanute „kasuks“. Sellega seondvalt viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus kohtuotsusele CDC. Kohtuvaidluses, milles see kohtuotsus tehti, loovutasid kannatanud oma nõuded nõuete sissenõudmisega tegelevale äriühingule. Euroopa Kohtu käsitluse kohaselt ei saa esialgsete võlgnike poolt nõuete loovutamine iseenesest mõjutada pädeva kohtu kindlaksmääramist Brüssel Ia määruse artikli 7 punkti 2 (eelnenud sätete) järgi ning seega tuleb kahjustava sündmuse toimumise koht iga kahju hüvitamise nõude puhul kindlaks määrata olenemata selle nõude loovutamisest või nõuete ühe isiku kätte koondumisest.
- 27 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tõstatab küsimuse, kas kohtuotsuses CDC loodud ranged reeglid kehtivad ka kahju toimumise koha kindlaksmääramisel sellise hagi puhul, mille esitab pankrotihaldur kõikide võlausaldajate kasuks, kuna sellisel juhul ei ole tegemist nõuete loovutamisega ega nõuete koondumisega, vaid ainult kollektiivse huvi esindamisega pankrotihalduri seadusest tuleneva ülesande alusel realiseerida pankrotivara. Lisaks tekib küsimus, kas ranged reeglid kehtivad seoses kollektiivhagiga nagu seda on Stichting'i esitatud hagi vastavalt BW artiklile 3: 305a. Ka sel juhul on nimelt tegemist ainult kollektiivse huvi esindamisega, mitte nõuete loovutamisega või koondamisega.
- 28 Kahju tekkimise koha kindlaksmääramine on käesoleval juhul seotud raskustega, sest on ebaselge, kus esialgne kahju tekkis. Eelotsusetaotluse esitanud kohus kaldub arvama, et BMA NL-i vara (pankrotivara) kohana võib vaadelda kohta, kus kõik võlausaldajad kannatasid esialgset kahju, sest võlausaldajatele tekkis kahju BMA AG käitumise kaudu alles siis, kui BMA NL-i vara oli negatiivselt mõjutanud finantseerimise lõpetamine BMA AG poolt.
- 29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tõstatab lisaks küsimuse, kas kohtuotsuses CDC seoses Brüssel Ia määruse artikli 8 punkti 1 (eelnenud sätte) kohaldamisega loodud reegel, mille kohaselt hinnatakse mitme kostja vastu esitatud hagide vahelist suhet hagide esitamise aja seisuga ning hiljem saabuvad asjaolud ei muuda selles midagi, kehtib ka viidatud määruse artikli 8 punkti 2 tähenduses kolmandate isikute iseseisva nõudega hagi suhtes. Kui see on nii, siis tuleb hinnata kohtu pädevust kolmandate isikute iseseisva nõudega hagi suhtes otsuse tegemiseks hagi esitamise aja seisuga.
- 30 Vastus sellele küsimusele on käesolevas asjas oluline, sest eelotsusetaotluse esitanud kohus kuulutas end alguses maksejõuetuse määruse artikli 3 kohaselt

ebaõigesti pädevaks pankrotihalduri hagi lahendamaks. Kui sellele küsimusele vastatakse eitavalt, tooks see ebaõige otsustus automaatselt kaasa eelotsusetaotluse esitanud kohtu Brüssel Ia määruse artikli 8 punktil 2 põhineva pädevuse kaotuse Stichting'i esitatud kolmandate isikute iseseisva nõudega hagi menetlemiseks ning sellisel juhul tuleks tagantjärele otsustada, kas ta oleks pädev mõnel muul alusel. Kui kohtuotsusest CDC eelnevalt nimetatud reegel on seevastu kohaldatav Brüssel Ia määruse artikli 8 punkti 2 tähenduses kolmandate isikute iseseisva nõudega hagi menetlemisele, siis jääb selle sätte kohaselt kehtima eelotsusetaotluse esitanud kohtu pädevus Stichting'i hagi suhtes otsuse tegemisel. See hagi esitati nimelt pärast seda, kui eelotsusetaotluse esitanud kohus kuulutas end pädevaks pankrotihalduri algatatud põhimenetluses.

- 31 Lõpuks esitab eelotsusetaotluse esitanud kohus küsimuse, kas kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel on oluline asjaolu, et kõikide võlausaldajate kahju tekkimises oli oma panus ka sellel, et BMA AG ei sõlminud oma 2. astme tütarettevõtjaga BMA NL enam finantseerimiskokkuleppeid, mis nägid ette Saksamaa õiguse kohaldamist. Ta tahab teada, kas tegemist on asjaoluga Rooma II määruse artikli 4 lõike 3 tähenduses, millest tuleneb, et kahju õigusvastane tekitamine on tihedamalt seotud mõne muu riigiga kui Madalmaadega.